

Arrest

nr. 265 742 van 17 december 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en hun advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat J. RICHIR, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 19 februari 2020 elk een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 5 mei 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 29 juni 2021 voor elk van de verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoeker, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, J.E.C.G., verklaarde over de Salvadoraanse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren op 13 september 1994 in Santa Tecla (departement La Libertad). U woonde sinds ongeveer 2005 tot een maand voor uw vertrek uit El Salvador bij uw ouders in Lourdes Colon (departement La Libertad), waar u ook naar school was gegaan tot in 2014. Uw ouders, broer en zus wonen nog steeds in Lourdes Colon. U begon in 2015 te werken in San Salvador, bij het bedrijf Indupal, aanvankelijk als assistent in het magazijn en vervolgens als mechaniker voor zware machines. Bij Indupal leerde u uw huidige partner, N.E.M.D.L., kennen, waar zij werkte in de administratie, en waarmee u sinds augustus 2018 een koppel vormt. Op 20 november 2019 kocht u tickets voor een reis naar Amsterdam samen met N. en haar 2 dochters in februari 2020, zodat zij u beter zouden leren kennen.

Op 10 januari 2020 kwam N. bij uw familie eten. Toen u haar rond 10u 's avonds naar huis zou brengen werd u aan de toegangspoort bedreigd door 2 gewapende mannen. De mannen zeiden N. en u te kennen, uw families, uw werkplaats en werkuren, en dat N. een knappe dochter had. Zij zeiden ook dat N. uit een gebied kwam dat onder controle van de rivaliserende bende stond, en dat zij u ervan verdachten informatie uit uw wijk door te geven naar haar wijk. Ze gaven u 24u om de plek te verlaten, of ze zouden u vermoorden. U bracht N. naar huis en ging zelf bij een oom slapen. De volgende dag, op 11 januari 2020 besloot u om de wens van de gewapende mannen in te willigen, en ging u bij N. inwonen, in Santa Tecla.

Op 16 januari 2020 diende u een klacht in bij het parket omwille van die bedreiging. Toen u 4 dagen later, op 20 januari 2020 omstreeks 19u samen met N. terugkeerde van het werk, werd u aan de toegangspoort tot N. haar straat wederom bedreigd, ditmaal door een enkele gewapende man. De man vroeg waarom u zo vaak daar was, en dat hij wist dat u van een gebied kwam dat onder controle stond van een rivaliserende bende. Hij dreigde ermee u te vermoorden, en maakte een seksueel getinte verwijzing naar N.'s oudste dochter. De man is daarop vertrokken. U besloot samen om de dochters van N. nadien niet langer naar school te sturen, en u bleef ook zelf thuis uit vrees voor represailles van de bende. Op 23 januari 2020 ging u naar het parket voor de bevestiging van uw aangifte. Met dat document ging u naar uw werkplaats, waar u diezelfde dag formeel uw ontslag indiende en uw recht op een volledige ontslagvergoeding deed gelden. Nog in aanloop naar uw vertrek liet u uw paspoort vernieuwen en liet u een bewijs van goed gedrag en zeden opstellen.

U bent op 11 februari 2020 samen met uw partner N.E.M.D.L. en haar 2 dochters vertrokken uit El Salvador met het vliegtuig, en u kwam in België toe op 13 februari 2020. Daar diende u op 19 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, de aangifte bij het parket, uw blanco strafregister, een bewijs van uw werkgever en het aankoopbewijs van uw vliegtickets (alle origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de

vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdadigers betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Bovendien kunnen de motieven die u aanhaalde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming omwille van verschillende ongeloofwaardige en tegenstrijdige elementen niet overtuigen.

Toen u op 10 januari 2020 voor het eerst bedreigd werd, kreeg u 24u van de bendeleden om uw woonplaats te verlaten: "Ze bedreigden ons dat ze ons zullen vermoorden, en ze gaven ons 24u om de plek te verlaten. Als we dat niet deden dan gingen ze een aanslag plegen op het leven van mij en dat van N., of dan gingen ze de dochters van N. kwaad doen." (NPO, P.8). U nam deze bedreiging dermate ernstig, dat u niet eens terug naar het huis van uw ouders ging om te bekomen van deze overval, hoewel u er op dat moment slechts enkele minuten van verwijderd was (NPO, P.19). U verklaarde dat als volgt: "Omdat ik voor mijn leven vreesde, ik vreesde dat ze me gingen vermoorden"[...] "We waren in schok. Op zo'n moment nemen de zenuwen het van je over. Het eerste wat in ons opkwam was om daar weg te gaan. Blevan we daar dan gingen ze ons vermoorden." (NPO, P.19). Die vrees verminderde niet, wel integendeel: u werd op 20 januari 2020 een 2de keer bedreigd werd, waarna u zelfs besloot om niet meer buiten te komen en uzelf thuis op te sluiten (NPO, P.9). U bevestigde die aanhoudende vrees aan de hand van enkele verklaringen omtrent hoe u zich voelde in de weken na 20 januari 2020: "We vreesden dat ze hen of ons iets gingen aandoen. We leefden echt in vrees." (NPO, P.13). Uw gedrag in de weken in aanloop naar uw vertrek staat echter in schril contrast met deze vermeende vrees die u binnenhield: u kwam immers meermaals buiten om allerhande onnodige administratieve zaken af te handelen. Daar waar u aanvankelijk verklaarde niet eens 350 meter terug naar uw ouders hun huis te gaan uit vrees voor de bende (NPO, P.19), bezocht u, nadat u nota bene een 2de keer bedreigd werd, zowel het parket, uw werk, een winkelcentrum in Santa Ana, als administratieve diensten van de stad San Salvador (zie infra). Uw verklaringen voor de noodzaak van deze bezoeken zijn niet geloofwaardig (zie infra).

Zo deed u op 16 januari 2020 aangifte van de 1ste bedreiging bij het parket. Uw motief voor deze aangifte is echter volstrekt onduidelijk. Toen u hiernaar gevraagd werd antwoordde u aanvankelijk: "We hadden het nodig voor het werk." (NPO, P.20). Aangezien u aangifte had gedaan op 16 januari 2020 en pas besliste om te stoppen met werken nadat u voor een 2de maal werd bedreigd op 20 januari 2020, impliceerde u hiermee dat u al voor die 2de bedreiging dacht om uw werk op te zeggen, en dan ook vermoedelijk het land te verlaten. U werd vervolgens voorgelegd dat u de aangifte had gedaan na de 1ste bedreiging, toen u nog niet beslist had om uw werk op te geven en het land te verlaten (NPO, P.20). U werd dan gevraagd wat u verwachtte van uw aangifte na de 1ste bedreiging, waarop uw antwoord vaag en incoherent was: "We hadden dat neergelegd om een papier te hebben dat ons kon ondersteunen.[...] Als we dood zouden verschijnen, dat ze dan zouden weten dat we reeds bedreigd waren en dat ze een aanslag hadden gepleegd op ons leven." (NPO, P.20).

U legde uit dat als u verdween of vermoord zou worden, er met die aangifte een bewijs bestond van de bedreiging aan uw adres, zodat uw familie en de politie zouden weten wat er gebeurd was (NPO, P.20-21). U had echter verklaard dat u uw familie al op de hoogte had gebracht van de bedreigingen aan uw adres op de avond van 10 januari 2020 zelf (NPO, P.20). Wanneer u vervolgens werd voorgelegd dat er dan ook geen formele akte nodig was voor uw familie om te weten dat de bende achter u aan zat, en dat u weinig baat zou hebben aan de hulp van het parket als u toch al dood was, hield u halsstarrig vol dat de aangifte noodzakelijk was: "Gewoon al omdat onze familie ons zou zoeken. Want ze laten de mensen verdwijnen, of ze nemen je mee naar een bepaalde plek, ze ontvoeren je. Dan zouden wij een

papier hebben waarop staat dat wij bedreigd waren.” (NPO, P.21). Het is weinig geloofwaardig dat u deze aangifte deed zodat uw familie op formele wijze kon aantonen dat u problemen met de bende had. U verklaarde aanvankelijk die aangifte nodig te hebben voor uw werk, en uiteindelijk gebruikte u die ook om uw volledige ontslagvergoeding veilig te stellen (zie infra). Hieruit blijkt dan ook dat de volledige uitbetaling van uw werkgever voor uw ontslag eerder de voornaamste reden van uw aangifte bij het parket was, en dat u dan ook reeds vroeger dan u uit uw verklaringen liet blijken had beslist om ontslag te nemen bij uw werkgever. Dit ondergraaft de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder.

Uw laatste werkdag bij Indupal was op maandag 20 januari 2020. Diezelfde avond werd u voor de 2de keer bedreigd en besloot u niet langer te gaan werken, en niet meer buiten te komen: “Na het incident van de 20ste zijn we niet meer buitengekomen” (NPO, P.13). Bij de bedreigingen werd er u ook duidelijk gemaakt dat uw werkplaats bij de bende bekend was (NPO, P.9). Niettemin ging u op 23 januari eerst naar het parket om het document van uw aangifte af te halen, en ging u daarna met dat document ter plaatse naar uw werkplaats ontslag nemen (NPO, P.9). Echter was dit nodig om van een volledige ontslagvergoeding te genieten: “Wij hadden het document nodig zodat ze ons de 100% zouden uitbetalen.” (NPO, P.10). U had echter even goed uw werkgever per telefoon kunnen inlichten over uw ontslag. Dat u dat niet deed, en in de plaats daarvan ter plaatse naar uw werkgever ging louter om een volle ontslagvergoeding te innen, is in tegenstrijd met uw verklaringen dat u altijd thuis bleef sinds 20 januari 2020 omdat u vreesde voor uw leven. U had het geld evenmin nodig voor het bekostigen van uw reis, aangezien die al sinds november gepland was, lang voor uw vermeende problemen begonnen. U kan dan ook niet verklaren waarom u deze risico’s nam, hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom ondermijnt.

Op 10 februari 2020 ging u een bewijs van uw blanco strafregister halen bij een administratieve overheidsdienst (NPO, P.11, zie administratief dossier, document “Solvencia de Antecedentes Policiales”), waarmee u wederom inging tegen uw verklaringen nooit buiten te komen omwille van de bedreigingen aan uw adres. U gaf aan dat document te hebben aangevraagd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, om aan te tonen dat u niets met bendes te maken had (NPO, P.13). Wanneer u gevraagd werd waarom u dit document nodig had om asiel aan te vragen antwoordde u het volgende: “Nee, we dachten niet dat het noodzakelijk was. We hebben het gewoon meegebracht om aan te tonen dat we met zulke zaken niets te maken hebben, dat we niets te maken hebben met bendes, en dat we geen straffeiten hebben begaan” (NPO, P.14). U werd vervolgens gevraagd waarom u dan het risico nam om een niet-noodzakelijk document ter plaatse te gaan afhalen, waarop u een weinig verklarend antwoord formuleerde: “We hebben het risico genomen maar er was geen andere manier. Het is een persoonlijk document dat ze enkel aan ons afleveren. Niet aan iemand anders. Er was geen andere manier” (NPO, P.14). Hiermee verklaarde u enkel dat dit document persoonlijk moest afgehaald worden, maar niet waarom u dat deed. U wist dit dan ook niet te verklaren, hoewel u dit meermaals gevraagd werd. Het is wederom tegenstrijdig dat u enerzijds verklaarde altijd binnen te blijven omdat u voor uw leven vreesde omwille van bedreigingen aan uw adres, en anderzijds nogmaals buitenging voor een niet-noodzakelijk document.

Hetzelfde geldt overigens voor uw paspoort: u had uw reis naar Amsterdam in november 2019 geboekt met een paspoort, dat na een reis naar Panama in 2016 werd beschadigd (NPO, P.6). De reisagent had u reeds in november 2019 aangeraden om uw paspoort te vernieuwen, hoewel u er uw reis mee had geboekt (NPO, P.22). Dat u besliste om uw paspoort te laten vernieuwen in de aanloop naar uw vertrek, waarmee u wederom besloot buiten te komen voor een niet-noodzakelijke verplaatsing, is nogmaals tegenstrijdig met uw vermeende vrees voor uw leven die u binnenhield. Hoewel u in uw verklaringen aangeeft dat u sinds 20 januari 2020 binnenbleef en zo snel mogelijk het land wilde verlaten, schetsen de door u neergelegde documenten een heel ander beeld. U nam de tijd en moeite om persoonlijk elke administratieve procedure correct af te ronden, en daarvoor het risico te lopen om meermaals in het zicht van de bende te komen. Dat gedrag is allerm minst verenigbaar met uw vermeende vrees voor vervolging door de bende, en het ondergraaft bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas danig.

Voorts zijn de beide bedreigingen aan uw adres opvallend gelijkaardig: beide malen werden u en uw partner aan de toegangspoort van de straat staande gehouden, beide malen werden jullie om dezelfde reden bedreigd, en opvallend genoeg werd ook beide malen naar de oudste dochter van uw partner verwezen op een zeer gelijkaardige manier (NPO, P.8-9). Dit toevallige karakter van uw asielrelaas komt ook zeer opvallend terug in de timing van de bedreigingen aan uw adres ten opzichte van uw geplande reis naar Amsterdam. Hoewel u had aangegeven al meerdere keren bij uw partner te zijn geweest in het anderhalf jaar waarin u een koppel vormde (NPO, P.18), was uw aanwezigheid in de wijk van uw vriendin, gebied dat onder controle stond van een rivaliserende bende tot dan toe, opvallend

genoeg nog nooit een probleem geweest. In de weken voor het vertrek van het gezin naar Amsterdam werden deze verplaatsingen tussen uw wijk en die van uw partner opeens tweemaal een dermate groot probleem dat u daar niet enkel voor bedreigd werd, maar dat die bedreigingen dermate ernstig waren dat u er in eerste instantie voor uw ouderlijk huis verliet, en dat u in tweede instantie zelfs achtte het land te moeten verlaten. Dat toevallige karakter wordt nog versterkt door de hoogst merkwaardige timing van deze reis. U had namelijk een reis naar Amsterdam gepland met de kinderen van N. in februari 2020: een periode waarin schoolgaande kinderen in El Salvador geen vakantie hebben (zie administratief dossier). Dat u besliste om net dan een vakantie te plannen waarin u de dochters van uw partner beter wilde leren kennen (NPO, P.15), is dan ook weinig geloofwaardig.

Het geheel van deze elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart bevestigen louter uw identiteit, een element dat in deze beslissing niet ter discussie staat. Zoals reeds besproken in deze beslissing is het feit dat u enkele van deze documenten persoonlijk afhaalde een factor die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnt. De inhoud van deze documenten verandert verder niets aan de appreciatie van het CGVS met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming. Zo staan uw werk bij Indupal, uw blanco strafblad, noch de datum of prijs van uw vliegreis in deze beslissing ter discussie. De aangifte die u bij het parket deed vormt evenmin een bewijs voor uw verklaringen. Hieruit blijkt niet dat het parket ook onderzoek deed naar de waarachtigheid van uw aangifte.

U stelt voorts dat u bij een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest door criminele bendes te worden gevisieerd omdat u naar het buitenland bent getrokken.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen,

ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin hebt u in concreto aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen omwille van uw verblijf in het buitenland sprake zou zijn van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Immers heeft u de bedreigingen waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden op geen enkel moment geloofwaardig gemaakt, en brengt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u in de toekomst wel problemen met criminele bendes zou moeten vrezen.

U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar El Salvador louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland in Vluchteling-rechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, N.E.M.D.L., verklaarde over de Salvadoraanse nationaliteit te beschikken en te zijn geboren op 25 juni 1984 in San Salvador. U woonde sinds ongeveer 2010 tot aan uw vertrek uit El Salvador in de Residencia Europa van Santa Tecla (departement La Libertad). U woonde daar aanvankelijk samen met uw wettelijke echtgenoot, met wie u ook 2 dochters hebt, tot u op vriendschappelijke wijze uit elkaar ging in 2017 of 2018. U begon in mei 2018 te werken in San Salvador, bij het bedrijf Indupal als administratief assistente. Bij Indupal leerde u uw huidige partner, J.E.C.G., kennen, waar hij werkte als mechaniker, en met wie u sinds augustus 2018 een koppel vormt. Op 20 november 2019 kocht u samen met hem tickets voor een reis naar Amsterdam met uw 2 dochters in februari 2020, zodat zij J. beter zouden leren kennen.

Op 10 januari 2020 ging u bij J. en zijn familie eten in Lourdes Colon, waar zij woonden. Toen J. u rond 10u 's avonds naar huis zou brengen werd u aan de toegangspoort bedreigd door 2 gewapende mannen. De mannen zeiden J. en u te kennen, uw families, uw werkplaats en werkuren, en dat u een knappe dochter had. Zij zeiden ook dat u uit een gebied kwam dat onder controle van de rivaliserende bende stond, en dat zij J. ervan verdachten informatie uit zijn wijk door te geven naar uw wijk. Ze gaven u 24u om de plek te verlaten, of ze zouden u vermoorden. J. bracht u naar huis en ging zelf bij een oom slapen. De volgende dag, op 11 januari 2020 besloot u samen met J. om de wens van de gewapende mannen in te willigen, en ging hij bij u inwonen, in Santa Tecla.

Op 16 januari 2020 diende u een klacht in bij het parket omwille van die bedreiging. Toen u 4 dagen later, op 20 januari 2020 omstreeks 19u samen met J. terugkeerde van het werk, werd u aan de toegangspoort tot uw straat wederom bedreigd, ditmaal door een enkele gewapende man. De man vroeg waarom J. zo vaak daar was, en dat hij wist dat J. van een gebied kwam dat onder controle stond van een rivaliserende bende. Hij dreigde ermee u te vermoorden, en maakte een seksueel getinte verwijzing naar uw oudste dochter. De man is daarop vertrokken. U besloot samen om uw dochters nadien niet langer naar school te sturen, en u bleef ook zelf thuis uit vrees voor represailles van de bende. Op 23 januari 2020 ging u naar het parket voor de bevestiging van uw aangifte. Met dat document ging u naar uw werkplaats, waar u diezelfde dag formeel uw ontslag indiende en uw recht op een volledige ontslagvergoeding deed gelden. Nog in aanloop naar uw vertrek liet u een bewijs van goed gedrag en zeden opstellen.

U bent op 11 februari 2020 samen met uw partner J.E.C.G. en uw 2 dochters vertrokken uit El Salvador met het vliegtuig, en u kwam in België toe op 13 februari 2020. Daar diende u op 19 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, de paspoorten van uw beide dochters, de aangifte bij het parket, uw blanco strafregister, een bewijs van uw werkgever en een toestemming van uw echtgenoot om samen met uw dochters naar het buitenland te reizen, voor beide dochters (alle origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming baseert op de asielmotieven die ook door uw man C.G.J.E. werden aangehaald. Dient evenwel te worden opgemerkt dat in zijn dossier een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Deze beslissing kan hier worden hernomen en luidt als volgt:

[motieven eerste bestreden beslissing]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 1, A, § 2 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/6, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, evenals de beginselen van "voorzorg", zorgvuldigheid en van behoorlijk bestuur.

Inzake de vluchtelingenstatus betogen verzoekers dat zij door een bende werden benaderd omdat zij verdacht werden voor een andere bende te spioneren. Daarop werd hen gevraagd de wijk te verlaten of anders zouden ze worden vermoord. Verzoekers verwijzen naar de UNHCR guidelines van maart 2016 inzake El Salvador en argumenteren dat aangezien zij weigeren mee te werken met de bendes, dit te vergelijken is met de uitdrukking van een politieke opinie waardoor er wel degelijk een verband is met het Vluchtelingenverdrag. Tevens menen zij dat ze behoren tot een sociale groep in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Wat betreft de documenten die verzoekers moesten gaan halen, vooraleer te vertrekken, zetten zij uiteen:

"Tegenpartij beschouwt dat daar verzoekers een klacht ingediend hebben, het loon van verzoeker, een uittreksel van het strafblad en hun paspoorten, de aanvraag om internationale bescherming niet geloofwaardig is omdat ze doodbedreigingen gekregen hadden;

Het gaat hier over het enige argument waarop tegenpartij haar beslissing grondt;

Ter herinnering werden verzoekers gedurende een hele dag verhoord;

Er werd geen tegenstrijdigheid opgemerkt tussen de woorden van verzoekers en in hun eigen relaas (verhoor bij de DVZ en op het CGVS)

Er werd geen tegenstrijdigheid vastgesteld betreffend de documenten (aan de echtheid van de documenten wordt niet getwijfeld: klacht bij de politie, bewijs van ontslag, enz.

De twee verzoekers hadden ieder een baan en hadden een stevige en stabiele financiële situatie.

Ze zullen heel uitgebreid daarover zijn, en dit heel spontaan:

(...)

(verhoor van Meneer p. 8 en 9)

Tegenpartij beschouwt als verdacht dat verzoekers hun huis verlaten om een klacht in te dienen en volgende documenten te verzamelen:

Hun paspoorten

Hun ontslag geven en hun salaris en hun vertrekvergoeding te krijgen

Een uittreksel van het strafblad

Men moet onderlijnen dat het over documenten gaat, die heel belangrijk en relevant zijn voor de indiening van een verzoek.

Zij zijn niet gaan shoppen of vrienden bezoeken.

Alle stappen werden kort na de tweede bedreiging uitgevoerd. Behalve van de klacht die na de eerste bedreiging ingediend werd, werden alle stappen in een dag uitgevoerd: op 23 januari .

Verzoekers gaan hetzelfde uitleg geven op de vragen van de Beschermingsofficier over het weten hoe en waarom ze deze documenten zijn gaan halen.

Bijvoorbeeld, wat het ontslag betreft, duiden verzoekers aan dat ze officieel hun ontslag moesten geven om 100% van hun salaris te kunnen krijgen (p. 11 van het verhoor van verzoeker p. 10 van het verhoor van verzoekster).

Wat de klacht betreft, moest het bewijs van de klachtindiening onmiddellijk op de werkplaats neergelegd worden om een volledig salaris te kunnen krijgen (p. 11 van het verhoor van verzoeker).

Ze leggen uit dat ze een tweede keer klacht wisten in te dienen, ten gevolge van de bedreigingen van 20 januari, maar dat dit hen geweigerd werd, omdat de eerste klacht over hetzelfde onderwerp ging (p. 9 van het verhoor van verzoeker).

Bovendien, vernielden verzoekers heel duidelijk dat ze een officiële spoor, van de bedreigingen van de bendes tegenover hen wilden houden;

Het is juist dat hun familie op de hoogte gebracht werd, maar niettemin, in geval van overlijden of verdwijning, het in hun belang is, om de opzoekingen te kunnen ondersteunen, een officieel document van hun klacht te bezitten, om hun angst tegenover de bendes te kunnen bewijzen.

De positie van tegenpartij is dus niet houdbaar, wanneer ze zich tevreden stelt door te verklaren dat de familie al op de hoogte was en dat dus, een klacht niet nodig was.

Wat hun wil betreft, een klacht in te dienen, ook om 100% van hun salaris te krijgen, hebben zij dit nooit verborgen en verzoekers begrijpen niet hoe dit hun geloofwaardigheid ondermijnt.

Het argument van tegenpartij is niet heel duidelijk.

Wat het uittreksel van het strafblad betreft, wilde verzoeker dit bezitten om aan de Belgische autoriteiten te kunnen bewijzen dat hij geen gevaar betekende.

Inderdaad, verzoeker vraagt een internationale bescherming omdat hij door een bende, waardoor hij verdacht wordt voor een ander bende te werken, bedreigd werd. Verzoeker wilde, terecht, aantonen dat hij niet deel uitmaakte van een bende en dat hij ook nooit problemen gehad had, met de autoriteiten van zijn land.

Hij gaat dit bovendien in zijn verhoor uitleggen (p. 11).

Gezien de persoonlijke situatie van verzoeker en de actuele situatie in Salvador, kan met echt begrijpen dat verzoeker het risico genomen heeft naar de politie te gaan om zich vergewissen dat er geen verdenking bestaat tegenover hem in het hoofd van de Belgische autoriteiten;

Men moet ook nadrukken dat verzoeker uitlegt dat zijn levensgezellin in een andere wijk, beheerd door een andere bende leeft.

Dat hij daar naartoe geweest is (Hij ging er heel zelden, om problemen met de banden zoveel als mogelijk te ontwijken) .

Dit wordt absoluut niet betwijfeld.

Zoals infra aangeduid, heeft dit als gevolg, onder ander, dat hij als een spion door de bende MS (die de wijk van Mw. controleert) beschouwd, hoewel Meneer van een wijk komt waar de bende 18 straat heerst.

Uit de verslagen supra vermeldt, onder ander de Coi Focus van oktober 2020, het feit een grens tussen twee wijken die door twee verschillende bendes beheerd zijn over te steken, brengt belangrijke represailles mee (geweld, bedreigingen, injunctie te verhuizen)

Bij gevolg, op grond van een eenvoudige verandering van wijk (waaraan niet betwijfeld wordt), kennen verzoekers een moeilijk betwistbare bedreiging.

Naast deze beschouwingen, komen de evenementen die door verzoekers beschreven worden (bedreigingen, en vraag de wijk te verlaten) overeen met de evenementen die in de toegevoegde verslagen, bijlage van dit verzoek beschreven worden (zie infra).

Dit versterkt de geloofwaardigheid van verzoekers."

Vervolgens lichten verzoeker met betrekking tot de "volledig subjectieve beoordeling van tegenpartij, wat de "timing" betreft", het volgende toe:

"Tegenpartij beschouwt dat door het feit dat de bedreigingen een gelijkaardig karakter vertonen en door het feit dat verzoekers, op die periode een reis naar Amsterdam gepland hadden, het verhaal niet geloofwaardig schijnt.

Men kan alleen maar vaststellen dat dit argument heel licht is om als grond voor een beslissing van verwerping van het status van vluchteling te dienen;

Het feit dat de bedreigingen gelijksoortig zijn, duidt absoluut niet een gebrek aan geloofwaardigheid aan.

Ter herinnering, heeft tegenpartij, nadat ze Mevrouw verhoord hebben, nog dezelfde dag gevraagd meneer opnieuw te verhoren en heelt hem heel precies verhoord op de manier waarop ze door de bende bedreigd werden.

(...)

(p. 18 en 19 van zijn verhoor)

Verzoeker heeft perfect geantwoord, tegenpartij heeft geen elementen opgeworpen wat de evenementen die door verzoekers (heel precies) beschreven werden betreft.

Gezien deze elementen, het al zwak argument van tegenpartij, biedt geen weerstand tegen de argumentatie van dit beroep.

Wat de reis naar Amsterdam betreft, werden de tickets als op 20 november 2019 gekocht, dus verschillende maanden op voorhand.

Indien verzoekers deze tickets wensten te gebruiken om naar België te gaan, ziet men niet in waarom ze deze tickets zo lang op voorhand gekocht zouden hebben. Niets zou hen beletten onmiddellijke na de aankoop van de biljetten te vertrekken (met meer dichter datums) en in deze context een heel verhaal uitvinden.

Hier ook, biedt dit helemaal subjectief argument, geen weerstand aan de analyse.

Bovendien is de positie die door tegenpartij aangenomen wordt, interpellierend is gezien artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980.

Ter herinnering, duidt artikel 48/6 van de wet van 15 december in paragraaf 4 en 5 aan:

(...)

In dit geval, heeft tegenpartij de inhoud van het artikel ontkent:

- Ze heeft gehandeld alsof er geen documenten waren in haar niveau van vereisten.

Ze heeft geen rekening gehouden met de veiligheidssituatie in het land van herkomst en meer bepaald in verband met de categorie waartoe verzoeker behoort

- Ze toont een gebrek aan onpartijdigheid door waardeoordelen uit te geven

Ter herinnering: De « Gids van de toepasbare procedures en criteria om het statuut van vluchteling te bepalen, ten opzichte van het Verdrag 1951 en van het Protocol van 1967 op het statuut van de vluchtelingen» voorziet dat een globale analyse van de feitelijke situatie uitgevoerd moet worden:

(...)"

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus, verwijzen verzoekers naar en citeren zij uit landeninformatie over de situatie en het algemeen geweld in El Salvador, zoals de COI Focus van 15 juli 2019 en het rapport van Amnesty International 2017/2018. Zij betogen:

“Dat uit de documentatie waarop tegenpartij zelf zich grondt blijkt dat er in EL SALVADOR inderdaad een gewelddadige situatie bestaat die vergelijkbaar is met de landen in conflict en met een wijdverspreid geweld.

Dat tegenpartij in dit verband trouwens op zijn minst beknopt is.

Dat zij alleen aanvoert dat er geen situatie van wijdverbreid geweld bestaat,

verwijzend naar het hieronder vernield document, en preciserend dat het geweld staatsburgers met een specifiek profiel viseert.

Dat zij nochtans ook benadrukt : « het geweld is in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten ».

Dat zij er ook aan toevoegt « De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador ».

Dat zij zo zelf een algemeen geweldklimaat noteert.

Dat zij anderzijds ook benadrukt dat « Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden ».

Dat deze verklaringen op zijn minst onverenigbaar met het COI FOCUS verslag van 15 juli 2019 dat preciseert : « Le 7 mars 2016, le président Scinchez Cerén déclare que le Salvador s'est transformé en espace de guerre entre le gouvernement et les membres des gangs ».

Dat de motivering van tegenpartij eens te meer tegenstrijdig lijkt te zijn.

Dat zij haar voorzorgs- en zorgvuldigheidsplicht duidelijk niet heeft nagekomen.

Dat zij zodoende de in het middel beoogde beschikkingen schendt.”

Verzoekers gaan nog in op hun specifiek profiel en zetten uiteen:

“Zoals zij het aanduiden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming worden zijn door de bende MS van de wijk van verzoekster verdacht voor rekening van een andere bende, de bende " 18 straat" te spioneren.

Uit het COI Focus van oktober 2020 voortvloeit , “ De leden van de bendes en de bewoners van wijken die door bendes beheerst worden, zijn aan een geheel van regels onderworpen. Abby Córdoba, een onderzoekster die zich onder ander bezig houdt met bendes legt in een artikel, dat in november 2019 verschenen is uit, dat om een gebied te kunnen bezetten, de bendes veel gehoorzaamheid en ook een spontane steun van de bevolking. Deze trouw wordt verkregen van de ene kant door dwanggeweld of de bedreiging van geweld in geval van niet eerbiediging van de regels, en van de andere kant door een combinatie van voordelen, zoals een werk, een zekere identiteit en een vorm van veiligheid, dit volgens José Miguel Cruz, directeur de recherche in het Centre latinoaméricain en de Caraïbiër Kimberly Green. Le non-respect des règles peut entraîner pour le contrevenant, ses proches, et/ou des personnes en lien avec lui (voir aussi la partie 4.12.) une forme de violence 16 comme une agression violente, un

meurtre, un viol, une disparition, de la violence sexuelle, des actes de représailles ou un déplacement forcé. »

In dit geval werd aan verzoekers gevraagd te verhuizen .

Het COI Focus vermeldt ook het gevaar dat voortvloeit van het feit naar een andere wijk te gaan: « Le rapport du département d'Etat américain publié en février 2020 et relatif à l'année 2019 précise le péril qu 'implique la transgression d'une telle frontière : « Gang members did not allow persons living in another gang's controlled area to enter their territory, even when travelling via public transportation. Gangs forced persons to present governmentissued identification cards (containing their addresses) to determine their residence. If gang members discovered that a person lived in a rival gang's territory, that person risked being killed, beaten, or not allowed to enter the territory » 266 . Dans certains cas, la violence oblige à un confinement ou un isolement dans son habitation, selon le rapport sur les droits humains relatif à l'année 2019 de l'IDHUCA. Sur les 807 personnes secourues par l'IDHUCA en 2019, 348 ont déclaré ne pas encore s 'être déplacées mais rester confinées dans leur foyer en raison de menaces et de violences267 . »

In een artikel van november 2019 betiteld "In Salvador, onzichtbare grenzen, getekend door meedogenloze bendes

Uit deze elementen voortvloeit ontegenzegglijk, dat wegens de persoonlijke evenementen die met de geschiedenis van verzoekers verbonden zijn (verandering van wijk in verband met hun liefdesgeschiedenis, wijken waar de bendes verschillend zijn), zij een favoriet mikpunt voor de bendes vormen.

In een artikel van november 2019 betiteld "Au Salvador, des frontières invisibles tracées par des gangs sans pitié", duidt La Croix aan : "Le seul fait d'être d'un quartier ou d'un autre (...) d'en sortir pour chercher du travail est un crime", déplore José Martin Alas, 55 ans, en fauteuil roulant depuis une chute d'un toit il y a une vingtaine d'années.

- Partir, seule planche de salut -

Ses trois filles de 35, 29 et 27 ans ont émigré aux Etats-Unis, où "elles font des ménages, nettoient des toilettes, des derrières". Ses six petits-enfants sont là-bas. "Ils n'ont pas la vie facile. Mais ils sont en sécurité", se console-t-il.

"Entre les quartiers, il y a comme des frontières invisibles", ajoute un étudiant en anthropologie de 23 ans, qui tait son nom. Son copain chômeur renchérit: les pandilleros "recrutent de force ou t'insultent, te frappent, te volent, voire pire, juste parce que tu viens d'un autre quartier". "Pour rester en vie, il faut quitter ce ghetto. Pour toujours", murmure-t-il."

In een verslag van september 2016, the Immigration and Refugee Board of Canada benadrukt : "La lutte pour le contrôle territorial entre les gangs crée des barrières invisibles qui constituent des frontières de facto et entravent la liberté de mouvement des habitants. Selon la Croix-Rouge d'El Salvador (Cruz Roja Salvadorena), ce phénomène touche l'ensemble de la population, particulièrement les démunis, les femmes et les jeunes. D'après des sources, lorsqu'une personne habite dans un quartier contrôlé par un gang, elle ne peut passer dans le territoire sous le contrôle d'un autre gang sans courir le risque d'être abattue. Note de bas de page 65. El Faro a expliqué que, par exemple, une personne qui vit dans un territoire contrôlé par un gang et qui décide de rendre visite à un ami ou ci un parent dans un quartier sous le contrôle d'un gang rival risque de se faire tuer par l'un ou l'autre de ces gangs, parce que, d'une part, le gang du quartier où cette personne se rend considère comme un affront le fait qu'elle habite dans un quartier sous le contrôle de l'autre gang et, d'autre part, le gang qui contrôle le quartier où elle habite pourrait avoir des soupçons à son égard parce qu'elle a fait une visite dans le territoire du gang rival. Par conséquent, afin de se rendre au travail ou ci l'école, les gens doivent prendre d'autres trajets qui leur permettent d'éviter de traverser le territoire d'un gang rival. Si une école ou un établissement d'enseignement se trouve à deux coins de rue, mais se trouve sous le contrôle d'un gang rival, l'élève ne pourra pas s'y rendre. Il y a eu des cas où des jeunes ont été abattus parce qu'ils portaient l'uniforme d'une école qui se trouvait sur le territoire d'un gang rival De leur côté, les églises catholiques modifient le trajet de leurs processions religieuses pour éviter de traverser les territoires de gangs rivaux et, ainsi, empêcher que leurs paroissiens risquent d'être blessés ou assassinés."

Ten slotte gaan verzoekers nog in op het gebrek aan bescherming vanwege de Salvadoraanse overheden. Zij citeren hierbij uit verschillende bronnen en landenrapporten en betogen dat zij zouden worden bedreigd indien zij klachten zouden indienen.

Verzoekers voegen volgende stukken toe ter staving van hun verzoekschrift:

- stuk 3: COI Focus "El Salvador: situation sécuritaire";

- stuk 4: artikel van MO "La Belgique ferme la porte aux demandeurs d'asile salvadoriens";

- stuk 5: artikel van LA CROIX “*Au Salvador, des frontières invisibles tracées par des gangs sans pitié*” van november 2018;
- stuk 6: verslag van Immigration and Refugee Board of Canada van 12 oktober 2020 “*Issue paper El Salvador: Information gathering mission report – part 1 – Gangs in El Salvador and the situation of witnesses of crime and corruption*” van september 2016.

3. Aanvullende nota's

3.1. De verwerende partij maakt op 15 oktober 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021;
- COI Focus “*El Salvador: Veiligheidssituatie*” van 12 oktober 2020.

3.2. Verzoekers maken ter terechtzitting overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij zij volgende stukken voegen:

- kopie van het paspoort van verzoeker;
- verklaringen van de werkgever;
- kopie van de reservatie van de vliegtuigtickets;
- verklaring van de school.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. Verzoeker is afkomstig van Lourdes Colon, verzoekster, moeder van twee dochters, is afkomstig van Santa Tecla. Verzoekers leren elkaar kennen tijdens hun werkzaamheden bij het bedrijf Indupal en beginnen op 23 augustus 2018 een relatie.

Verzoeker verklaart dat Lourdes Colon onder controle staat van de Barrio 18 (NPO verzoeker, p. 6), terwijl verzoekster verklaart dat Santa Tecla onder controle staat van de bende MS-13 (NPO verzoeker, p. 11-12; AD CGVS verzoeker, stuk 5, map met documenten, nr. 4: aangifte openbaar ministerie).

Op 10 januari 2020, nadat verzoekster bij verzoekers familie in Lourdes Colon is gaan eten, worden verzoekers aan de toegangspoort van verzoekers wijk bedreigd door bendeleden die stellen op de hoogte te zijn van het gegeven dat verzoekster komt uit een gebied onder controle van een rivaliserende bende. Zij verdenken verzoeker ervan informatie uit zijn wijk door te geven aan verzoeksters wijk. Verzoeker krijgt 24 uur om de wijk te verlaten waarbij een doodsbedreiging wordt geuit. Op 11 januari 2020 gaat verzoeker met verzoekster samenwonen in Santa Tecla. Op 16 januari 2020 dienen verzoekers een klacht in bij het parket omwille van de bedreiging.

Op 20 januari 2020 worden verzoekers aan de toegangspoort van verzoeksters wijk bedreigd door een bendelid dat stelt te weten dat verzoeker afkomstig is van een gebied onder controle van een rivaliserende bende. Het bendelid dreigt verzoeker te doden.

Op 23 januari 2020 gaat verzoeker naar het parket voor de bevestiging van zijn aangifte.

Op 11 februari 2020 vertrekken verzoekers uit El Salvador. Zij vrezen bij terugkeer de represailles van de bendes.

5.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenactivisten, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Ook jonge vrouwen, meisjes en kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-22).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*; *“Not all persons falling within the risk profiles outlined in this*

Section will necessarily be found to be a refugee.”; “Depending on the particular circumstances of the case (...)”, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegegeweld moet aldus in concreto aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

5.3. In casu is de commissaris-generaal van oordeel dat omwille van verschillende ongeloofwaardige en tegenstrijdige elementen de vluchtmotieven van verzoekers niet kunnen overtuigen.

Zo wijst de commissaris-generaal erop dat verzoekers' gedrag in de aanloop naar hun vertrek in schril contrast staat met hun beweerde vrees, met name omdat zij, na een tweede bedreiging, meermaals naar buiten kwamen om allerlei onnodige administratieve zaken af te handelen, zowel bij het parket, bij verzoekers werk, bij een winkelcentrum in Santa Ana als bij administratieve diensten in de stad San Salvador. De commissaris-generaal acht verzoekers' verklaringen voor de noodzaak van deze bezoeken niet geloofwaardig.

Verder acht de commissaris-generaal het opvallend dat beide incidenten van 10 en 20 januari 2020 zeer gelijkaardig verliepen. Hij vindt het ook opvallend dat in het anderhalf jaar dat verzoekers een koppel vormden er geen problemen waren terwijl in de weken voor het vertrek naar Amsterdam deze verplaatsingen tussen verzoekers wijk en de wijk van verzoekster opeens tweemaal een dermate groot probleem vormen dat zij het land moeten verlaten. De reis naar Amsterdam was overigens gepland in februari 2020, een periode dat schoolgaande kinderen in El Salvador geen vakantie hebben.

De commissaris-generaal besluit dat het geheel van deze elementen de geloofwaardigheid van het relaas dermate ondermijnt dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

5.3. De Raad stelt vooreerst vast dat de verklaringen van verzoekers met betrekking tot de twee incidenten van 10 en 20 januari 2020 voldoende coherent en specifiek zijn. Er kunnen geen tegenstrijdigheden, vaagheden of hiaten worden vastgesteld.

In het licht hiervan, acht de Raad de bevindingen van de commissaris-generaal dat verzoekers' gedrag in de aanloop naar hun vertrek in schril contrast staat met hun beweerde vrees doordat zij meermaals naar buiten kwamen om niet-noodzakelijke administratieve zaken af te handelen, op zich niet voldoende om louter en alleen op basis hiervan te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas.

Zoals reeds vermeld, vindt de commissaris-generaal het verder opvallend dat beide incidenten van 10 en 20 januari 2020 zeer gelijkaardig verliepen, met name dat verzoekers telkens om dezelfde reden werden bedreigd waarbij beide malen werd verwezen naar de oudste dochter van verzoekster.

De Raad stelt evenwel vast dat de commissaris-generaal niet betwist dat verzoekers afkomstig zijn uit respectievelijk Lourdes Colon en Santa Tecla.

Daarbij neemt hij zonder meer aan, puur op basis van de verklaringen van verzoekers, dat deze twee wijken worden gecontroleerd door rivaliserende bendes. Uit het administratief dossier blijkt echter niet dat enig onderzoek werd gevoerd naar de reële aanwezigheid van de bendes in de wijken van verzoekers, met name werd niet geverifieerd of Santa Tecla daadwerkelijk onder controle staat van MS-13 en Lourdes Colon onder controle van Barrio 18. Het rechtsplegingsdossier bevat geen elementen op basis waarvan de Raad dit zelf kan nagaan.

Bevestiging dat verzoekers afkomstig zijn uit rivaliserende wijken, lijkt de Raad essentieel daar uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de bewegingsvrijheid van burgers sterk is beperkt omwille van de territoriale controle van bendes over bepaalde wijken. De bendes oefenen immers in hun wijken een doorgedreven sociale controle uit, onder meer door het opvragen van identiteitskaarten om adressen te controleren, waardoor het moeilijk is om zich te bewegen van een wijk onder controle van een bepaalde bende naar een wijk onder controle van een andere bende. Bendes

laten gewoonlijk geen personen toe in hun wijken wanneer deze personen afkomstig zijn uit andere wijken onder controle van een rivaliserende bende (zie bv. UNHCR guidelines, p. 26-27; COI Focus 12 oktober 2020, p. 27-28). Verder blijkt dat personen die wonen in gebieden die gelden als een onzichtbare grens tussen gebieden van rivaliserende bendes, of die wonen in gebieden waar de controle door een bende wordt betwist door een andere bende, een verhoogd risico lopen om er, soms door beide kanten, van te worden verdacht banden te hebben met de rivaliserende bende (UNHCR guidelines, p. 29-30).

De commissaris-generaal heeft de aannemelijkheid van verzoekers' verklaringen niet beoordeeld in het licht van deze specifieke en algemene objectieve landeninformatie (zie EASO, *Judicial analysis 'Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System'*, 2018, p. 76), maar beperkt zich tot de loutere bemerking dat het opvallend is dat de twee incidenten gelijkaardig verliepen.

Verder acht de commissaris-generaal de timing van deze gebeurtenissen opvallend daar het koppel anderhalf jaar geen problemen kende maar dan plots in de weken voor het reeds geplande vertrek naar Amsterdam wél met problemen werd geconfronteerd.

De Raad stelt evenwel vast dat de protection officer verzoekers niet grondig heeft bevraagd over hoe zij gedurende het anderhalf jaar van hun relatie in El Salvador op praktische wijze zijn omgegaan met het gegeven dat zij afkomstig zijn uit rivaliserende wijken, of zij zich de risico's hebben gerealiseerd, voorzorgsmaatregelen namen of bepaalde strategieën hanteerden om elkaar te kunnen ontmoeten.

Uit het gehoorverslag blijkt dat enkel verzoeker zeer summier is bevraagd over het aantal keer dat hij naar het huis van verzoekster ging en hoe dit verliep (NPO verzoeker, p. 17-18). Er werd hem verder niet gevraagd hoe vaak verzoekster naar zijn huis kwam.

Verzoekster is helemaal niet gevraagd hoe vaak verzoeker naar haar huis kwam, noch is haar gevraagd hoeveel keer zij het huis van verzoeker en zijn ouders bezocht, laat staan hoe deze bezoeken verliepen. Verzoekster is enkel gevraagd of zij in de tien jaar die zij in haar wijk woonde, nooit mensen op bezoek kreeg die kwamen uit regio's onder controle van andere bendes (NPO verzoekster, p. 12).

Ter terechtzitting merkt de Raad op dat een situatie zoals die van verzoekers, met name koppels die afkomstig zijn uit rivaliserende wijken, toch regelmatig moet voorkomen zodat de vraag rijst wat deze koppels, die zich op voorhand toch bewust moeten zijn van de risico's, dan in zulke situatie gewoonlijk doen dan wel welke alternatieven of strategieën zij hebben om aan zulke risico's te ontkomen. De Raad stipt hierbij aan dat het niet de eerste keer is dat hij met zulke quasi 'Romeo en Julia'- situatie en een gebrek aan informatie hierover wordt geconfronteerd. Zowel verzoekers als verwerende partij slagen er ook nu niet in om concrete antwoorden te voorzien.

Verder leggen verzoekers ter terechtzitting een aanvullende nota neer met stukken die de timing van de gebeurtenissen en van de reis naar Amsterdam aannemelijk moeten maken.

5.4. Gelet op wat voorafgaat acht de Raad bijkomend onderzoek van bovenstaande elementen nodig om op correcte wijze de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van het vluchtrelaas te kunnen beoordelen. Tevens nodigen de elementen die verzoekers voorleggen in de aanvullende nota uit tot verder onderzoek.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek van voormelde elementen, kan de Raad in deze stand van zaken verzoekers' beschermingsverzoeken niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

In acht genomen wat voorafgaat, mede in aanmerking genomen dat de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 juni 2021 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend eenen-twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES